

גליון אֵלֵינוּ הַהֵדְבָרִים

דברי תורה של המגיד מישרים החסיד שבכהונה הגה"ח ר' ארי' ליבוש הכהן וויינפעלד ז"ל

מאמר היבת הקודש

מצוה עלינו לספר את אשר סיפר לנו שאחר שאביו ז"ל סיים הסדר זירו לילך לסדר של רביה"ק הדברי יואל זיעוכ"י ליהנות מזיו קדושתו ואל"ה הדברים ציין לעצמו מלא התפעלות והתלהבות

מילין יקירין שנאמרו באנפין נהירין ה"ה כ"ק אדמו"ר מרן (שליט"א)
[זי"ע] בליל ראשון של פסח אצל הסדר שנת תשכ"ז לפ"ק

מעשה בר' אליעזר וכו' עד שבאו תלמידיהון ואמרו רבותינו הגיע זמן
קר"ש של שחרית

והסביר רבינו בנועם זיו קדשו בהתרגשות עצומה אשרי עין ראתה
על אלה הלא למשמע אוזן וכו' עפ"י מה דאיתא עה"פ פ' ויגש אצל יוסף
הצדיק ויעל לקראת אביו גושנה וירא אליו ויפול על צאוריו ופירש"י
ז"ל אבל יעקב לא נפל על צאוריו של יוסף ולא נשקו ואמרו חז"ל שהיה
קורא את הקר"ש

וידוע שאצל קריא"ש צריכים להגיע לדרגת אהבת השי"ת עד כדי
מסירות נפש ממש וע"כ כשמגיע לצדיק איזה הרגש של אהבה לדבר
גשמי תיכף ומיד מעלהו להקדושה לאהבתו ית"ש וזהו מעלת הצדיקים

וע"כ יעקב אבינו ברואהו את יוסף בנו שלא ראהו זה עשרות בשנים
ובלבו מתלקחת אהבה לבנו אעפ"כ התגבר על עצמו והיה מכוון באהבתו
להבוי"ת ש' ובאותה שעה קרא קריא"ש והתעמק באהבת ה' בכל לבב

והנה אלו התנאים הקדושים הללו דאגו כל ימיהם שאפשר שלא הגיעו
אל תכלית המכוון בכוננת קריא"ש והנה בלילה הזה שנתהווה בימים

גליון מורחב לכבוד חג הפסח
גליון י'

כולל בתוכו

מאמר היבת הקודש-א

מאמרים יקרים על ליל
הסדר-ב

מאמר כה תברכו-ד

מאמר ארשת שפתינו-ד

מדור אסיפת מכתבים-ד

ההם בזמן הזה אור גדול עד אין לשער עד שמעת ההוא עד בזמן הזה כ"א מישראל זוכה להתעלות בלילה הזה במדרגה גדולה ובפרט לחכמים האלו בודאי זכו לכשישבו יחד לערוך הסדר להתעלות במדרגה גדולה באהבת ה' עד כדי מסירות נפש אשר אפילו מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ע"כ באו תלמידיהון ואמרו רבותינו הגיע הזמן קר"ש כנ"ל ע"כ דברי רבינו והוספתי קצת מלשוני ויה"ר שלא יצא מתחת ידי דבר שאינו מתוקן והעיקר שהדיבור מובן בעזהשי"ת.

ואגב אעתיק מה ששייך להנ"ל מה ששמעתי בשם גדול א' על מאמר חז"ל מתחיל בגנות ומסיים בשבח שמתחילים הסיפור שמתחלה עובדי ע"ז היו אבותינו ומסיימים בדברי שבח על בני ישראל שגדול כח הסיפור יציאת מצרים שאף אם בשעה שמתחיל ההגדה שרוי בשפלות מובטח לו שעד שיסיים יעלה משם וישתבח ויתרומם וזה ג"כ פירוש כל המרבה לספר ביציאת מצרים על ידי זה עצמו הרי זה משובח ומעולה והבן.

מאמרים יקרים על הגה הפסח

ד"ת על לכבוד יו"ט פסח שרשם לעצמו
בקונטרס שנקב בשם חודש האביב

שכבר היה אחר יציאת מצרים כבר היה טעם נוספת זכר ליציאת מצרים ולכן שפיר קורין אותה שבת הגדול ע"ש שהיתה השבת האחרון שטעמה היה רק לגדול אדונינו וכיון שהוא ע"ש השי"ת נקרא גדול כמו מעשה מרכבה משא"כ השבת שלאחריה כבר היה טעם חדש בשביל הנסים שנעשו לבנ"א שהוא קטן והבן.

סדר הקערה (פסח תשל"ב)

בסדר הקערה שלנו מונחים הסימנים בצירוף של ב' סגול"ל ואפ"ל בזה עפ"י מה דאיתא בספה"ק דגל מחנה אפרים בפ' יתרו עה"פ והייתם לי סגולה וזל"ק י"ל הרמז בזה שיהיו ישראל נאחזים באגודה אחת ויהיה להם אחדות זה עם זה כי יש ב' בחינות סגול וסגולתא והחילוק הוא ביניהם סגול הוא כך (ב' נקודות וא' מתחתיהם באמצע כסגול שלנו) וסגולתא הוא כך (נקודה א' למעלה וב' מתחתיו כעין סגול הפוך) ובין כך ובין כך צריך כל אחד לחבירו אף שנכתב למטה הימנו,

ומשל על זה הוא מחשבונם שיש נקודה הנקרא נול שהוא בעצמו אינו מראה על שום חשבון כלל רק שהוא מועיל להורות על חשבון אות שאחריה שעולה לחשבון יותר כידוע נמצא שבהוספת נקודה אחת אף שאינו כלום בעצמו על כל זה מועיל לכל הבא אחריו לתוספת מרובה למאות ולאלפים ולרבבות,

כן הוא הנמשל עם בני ישראל שטוב להם שיהיה נאחדים תמיד יחד בחבורה אחת ואז אף אותם שהם פחותים במעלה מועילים לחבריהם להתקדש בקדושה יתירה ולהשיג יותר במושכלות בתוספת מרובה כמשל הנ"ל וכשהם מתאחדים למטה אז גורמים שיתאחד שורשם גם כן למעלה, והוא שמרמז והייתם לי סגולה היינו שתהיו בבחינת סגול וסגולתא שהעליון

שבת הגדול (תשל"ט)

בטור איתא שהשבת לפני פסח קורין אותה בשם שבת הגדול ואפ"ל טעם דהנה בדברות ראשונות כתיב בתורה הטעם למצוות שבת כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ ובלוחות האחרונות כ' הטעם וזכרת כי עבד היית וכו' והנה הטעם הזה נתחדש אחר יציאת מצרים אבל קודם לכן היה רק הטעם של הראשון כי ביום השביעי שבת וינפש

והנה בספה"ק נועם מגדים פ' מצורע מביא ששמע משם גדול קדמון לבאר מאמר חז"ל (סוכה כח.) לא הניח דבר גדול כו' דבר גדול, מעשה מרכבה. דבר קטן, הוויות דאביי ורבא. דודאי הוויות דאביי ורבא נמי גדולים ורחבים מני ים ועיין ברש"ל בחכמת שלמה. אך דהכוונה הוא על דרך אמרם ז"ל (סנהדרין טז.). ולא את הכה"ג אלא על פי בית דין של שבעים ואחד כו'. את כל הדבר הגדול (שמות יח, כב) דבריו של גדול. כן הדבר הזה. דהוויות דאביי ורבא גם כן גדולים אבל המה דבריו של קטן שכולם מדברים בדיני אדם הקטן וזאת תורת האדם. לזה נקראים דבר קטן ולא כן מעשה מרכבה שמדברים בהדר והוד ויקר גדול אדונינו לזה נקראים דבר גדול ודפח"ח עכלה"ק

ונחזור להנ"ל דהטעם הראשון של שבת מדבר רק בגודל אדונינו אשר ברא שמים וארץ וינח ביום השביעי וטעם הב' מדבר בזכרון הנסים שנעשו לישראל וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויציאתך ה' משם והנה י' בניסן שאירע הנס בלקיחת שקרבן פסח אירע בשבת ואותה שבת היתה השבת האחרון שהיתה אך ורק זכר למעשה בראשית כי השבת שאחריה

שטיבולו במשקה והבן.

א"י קדש ורחץ אף שדוד המלך בס' תהלים מקדים עבודה של סור מרע ואח"ע עשה טוב א"כ הי' צ"ל ורחץ ואח"כ קדש מ"מ איתא בספה"ק שבמצרים לא היו ביכולת לעשות כן שלא יכלו להתממה לפיכך מקודם נתן להם מצוות ורק אח"כ התחיל לרחצם מזוהמתם וכדאי בזוה"ק פ' אמור ענין של ספירת העומר הוא חושבנו לדכיותא כאיתתא כד פסקו מנה דמי מסאבותא מה' כ' בה' וספרה לה' שבעת ימים וכו' ולכן סידר בעל הגדה שבלייל פסח יש חידוש שבא איתערותא דלעילא ויכולין להתחיל מקדש ואח"כ ורחץ והבן.

כרפס יחץ אפ"ל ההמשך עפימ"ש הטעם שיצאו ישראל אחר רד"ו שנים אף שעדיין לא נשלם השעבוד יש בזה ב' טעמים א' שקישוי השעבוד השלים והב' שריבוי עם השלים וז"ש כר"פ [אותיות פרך עבודתם] וגם ס' [ריבוי עם של ס' רבוא] יחץ זה גרם שנחלק הזמן ויצאו קודם הד' מאות שנה (ואמרת יאת לכמה בנ"א ונהנו מאוד ב"ה).

יחץ מגיד רמז מוסר למש"כ בספה"ק למעט דיבורי חול בלילה הזה כי קדוש היום לאדונינו וז"ש יחץ מגיד שבאמת בכל השנה איתא שהאדם נברא בשני עינים ושני אזנים ובפה אחד שלא ידבר רק חצי ממה ששומע או רואה וכ"ש בליל הסדר שיזהר שיחלוק דיבוריו ולא ידבר רק דיבורי קדושה.

מגיד רחצה ע"ד מ"ש קשוט עצמך ואח"כ קשוט אחרים אולי י"ל אם אתה מגיד לאחרים תזהר שיהי' רחצה מכבר מנגעי לבבו ואז תגיד לעם ה' את דרך ה'.

מצה מרור כורך י"ל עפימ"ש"כ בזוה"ק דמצה היא מיכלא דאתוותא שלכל בשרו הוא מרפא להסיר ממנו כל מכאוביו וכן איתא בשם צדיקים שמצה ר"ת מכל צרה הצילנו משא"כ מרור מרומז לצרות יסורים הסובבים את האדם וז"ש מצה כח שיש במצה למרור כורך לכרוך את הצרות ויסורים שלא יבואו עוד עליו אלא יסורו ממנו.

מרור כורך שלחן עורך יל"פ בדרך אפשר עפימ"ש בספה"ק ייטב לב פ' בלק (עה"פ וישלח מלאכים אל בלעם) ששמע בשם הרה"ק מהרצ"ה הכהן מרימנוב זי"ע לפ' הפ' תערוך לפני שלחן נגד צוררי דהנה בעת התפלה המחשבה משוטטות בגדלות הבורא ב"ה ובכוונת התפלה ואין הזמן גרמא להתפלל להפיל שונאי ישראל וצורריהם אך בעת מיסב על השלחן אז העת מוכשר לזה וז"ש תערוך לפני שלחן אז נגד צוררי עכדה"ק

ואם כי אני בער ולא אדע להבין את זאת על בריו כי מה עמקו מחשבותיו עכ"ז מצאתי סמך כי כן היה גם ביציאת מצרים שבו

צריך לתחתון ממנו והתחתון צריך לעליון ממנו כן אתם תהיו נאגדים תמיד באגודה אחת ואז יתאחדו גם כן שורשכם וזהו והייתם לי דייקא סגולה היינו שגם בעולם העליון תהיו סגולה כשתהיו למטה באחדות אחד והבן עכלה"ק (וכע"ז כ' ביש"מ פ' קרח וחזר ונישנה בספה"ק ייט"ל פ' בלק בטוטו"ד)

ולפי"ז י"ל כי בחג הפסח הזמן גרמא לתשובה מאהבה ע"י שחסדו גבר עלינו בהוציאנו ממצרים ונתן לנו מצוות הלילה שמש"יעים להביא אותנו לאהבה ורצון בשמחה ובששון ועכ"ז אכתי אין הדבר בא בניקל כ"כ לזכות לתשובה מאהבה באמת והנה כבר דבר לנו האיש משה בספה"ק ישמח משה פ' נצבים דתשובת הרבים נחשב לתשובה מאהבה ובזה כבר פרשנו במאמרי חג הסוכות כי זה ענין איגוד ד' מינים להיות שהוא זמן תשובה מאהבה ולזכות שיחשב לתשובת הרבים כנ"ל אנו נאגדים בד' כתות בכלל ישראל והבן וכמו"כ בחג הפסח י"ל כי בהצטרפות אמירת ההגדה לכל ארבעה בנים שדיברה תורה יחשב עבודתינו לתשובה מאהבה ויתקבל ברחמים לפני אדון כל

וא"ת מה לנו להצטרף עם אלו שאין בהם טעם וריח של תורה וכי מה יועיל הצטרפותם עמנו ע"כ אנו עושים סגול על הקערה לרמז כנ"ל שאף שעדיין הוא במדרגה פחותה וגרוע מ"מ ההצטרפות יועיל לכל החברים להתקדש בקדושה של מעלה.

— ❦ —
סדר הט"ו סימנים קדש ורחץ (פסח תשל"א)
— ❦ —

קדש ורחץ כרפס נלפע"ד לפרש שלשה הפתגמים יחד דמורגל בפי העולם שבליילה הזה נזהרין לרחוץ הידים על דבר שטיבולו במשקה אף שבכל השנה אין נזהרין בזה כלל וא"כ מה נשתנה הלילה הזה ואיתא משום שבלייל התקדש חג נתעלה כל א' מיישראל בכמה מעלות טובות וע"כ צריכין להתנהג בקדושה וטהרה יתירה וע"כ נוהגין להזהר בנטיילת ידים לדבר שטיבולו במשקה, וע"כ שאף שבאמת איתא בט"ז (סי' תע"ג סק"ו) דחה טעם זה דא"כ אמאי בעשרת ימי תשובה שמוזהרין שלא לאכול פת עכו"ם אמאי אין נזהרין ברחיצה זו ע"ש

מ"מ אולי י"ל ולחלק בין ליל הפסח לעשי"ת שבלייל הסדר כ"א מקבל הארה גדולה מהאיתערותא דלעילא כמו שהיה במצרים שאף שיישראל היו במצב של ואת ערום ועריה מתורה ומצוות מ"מ ריחם עליהם הממ"ה וטיהרם וקידשם בקדושתו העליונה וכמו כן בכל הדורות בימים ההם בזמן הזה ע"כ אנו מצינו ג"כ מוסיפים דרגות בקדושה וטהרה על טהרה משא"כ בעשי"ת נזהרין ביותר בהלכה והבן וזהו סדר סימנו ההגדה קדש, היות שבליילה הזה אנו מתקדשים ביותר ע"י האיתערותא דלעילא ע"כ ורחץ כרפס נטהר עצמינו ג"כ ביותר ע"י נט"י לדבר

בזמן שישראל היו טרודים בשולחנם לקיים מצוות ה' באכילת הפסח על מצה ומרורים בו בזמן קבלו המצריים מפלתם במכת בכורות ולפי דבה"ק בודאי מיישך שייכי להדדי שע"י עריכת שלחנם זכו להפיל שונאיהם וכ"כ מצינו באסתר המלכה שע"י עריכת סעודתה נשתלשל מפלתו של המן הרשע והנה י"ל

כי המרור מרמז על הצרות של שונאי ישראל צוררים אותנו בנכליהם וזה מה שסידר הבעל הגדה מרור כורך וכנ"ל שיכרוך הצרות והיסורים ע"י עריכת השלחן כדת של מצוה ואז מסוגל להשפילם ולהכניעם בב"א.

מאמר כה תברכו

בפרוס הפסח חג הראשון אחר ששבק לן חיים, מי יתן והיה שיברכנו
בנשיאות כפים, בעסקינו בדבריו הנחמדים ברמזים והלכה, יהיו שפתותיו
דובבות ויברכנו בברכה

וכדאיתא בשו"ע או"ח סימן קכח. ידוע בשם הגר"א שכל מצות התורה נרמזים בתיבת בראשי"ת ותלמיד א' הקשה לו האיך נרמז מצות פדיון הבן ותיכף ענה לו ב'ן ר'אשון א'חר ש'לשים י'ום ת'פדה ויהי לפלא, וכיון דמזרעא דאהרן קאתינא גם אני מצאיתי ליתן רמזים וראשי תיבות במלת בראשי"ת לכמה וכמה הלכות ודינים במצות ברכת כהנים וכדאיתא בשו"ע או"ח סימן קכח.

מצאנו בין כתביו שכתב לעצמו כמה וכמה רמזים על הלכות נשיאות כפים באופן נוטריקון במלת בראשית ואלו דבריו: ידוע בשם הגר"א שכל מצות התורה נרמזים בתיבת בראשי"ת ותלמיד א' הקשה לו האיך נרמז מצות פדיון הבן ותיכף ענה לו ב'ן ר'אשון א'חר ש'לשים י'ום ת'פדה ויהי לפלא, וכיון דמזרעא דאהרן קאתינא גם אני מצאיתי ליתן רמזים וראשי תיבות במלת בראשי"ת לכמה וכמה הלכות ודינים במצות ברכת כהנים

ת'עקור ר'גליך א'פילו ב'אופן ש'לא י'גיע (שם)

ת'יכף ב'שעה ש'ש"ץ י'סיים א'מירת ר'צה (שם)

ב'שעה ש'עוקר ר'גליו א'ומר ת'פלת י'ה"ר (שם ט)

ת'קרא ר'ק א'ם י'ש ש'ם ב' (שם י)

י'ש ש'ם ר'ק א' ב'ל ת'קרא (שם)

ר'וצח ש'הרג ב'מזיד א'ל ת'שא י'דיך (שם לה)

א'פילו י'היה ב'אופן ש'עשה ת'שובה ר'אויה (שם)

א'בל ר'וצח ב'שוגג י'עלה ב'תשובה ת'חילה (שם)

ש'תית ר'ביעית י'ין ב'ב"א א'ל ת'עלה (שם לה)

ש'תית ר'ביעית ב'שתים א'ז ת'שא י'דיך (שם)

א'ל ת'ברך י'שראל ר'ק ב'שעת ש'מחה (שם מד)

ת'מלא י'דיך ב'רכות א'ל ר'ום ש'מים

ב'קול ר'ם ת'ברך א'ת ש'ארית י'שראל (קכח יד)

ר'ק ת'זהר ש'יהי ב'עשרה א'נשי י'שראל (שם א)

א'ינו ר'וצה י'זהר ש'יצא ב'שעה ש'קורין (שם ד)

ר'ק א'מרו ב'חוץ ת'מתין ש'מא י'אמרו (שם)

י'דוע ת'דע ש'אין א'תה ר'שאי ב'נעלים (שם ה)

א'תה ת'לך ב'יחף ש'מא ת'פסיק ר'צועה (שם)

ת'עלה ר'ק א'ם י'ש ב'תי ש'וקים (שם)

ת'דע ר'חיצה ב'שחרית א'ינו י'כולה ש'תפטור (שם ו)

ת'טול י'דיך א'ף ש'כבר ר'חצת ב'בוקר (שם)

י'זהר ש'תעקור ת'יכף ב'תחלת א'מירת ר'צה (שם ח)

מדור אסיפת מכתבים

שכתב לחבריו וידידיו במושב השנים מלא תורה ויראת שמים

מכתב ידידות לכבוד הרה"ח ר' יצחק
יודא וואלהענדלער שליט"א

ובו תיאר יום טוב פסח שנת תש"ל לפ"ק
בצל כ"ק מרן רביה"ק זי"ע

בעזה"י יום ה' לסדר טהרה שנת תש"ל לפ"ק ברוקלין
יצ"ו

שלום רב לאוהבי, אשר נפתולי אלקים נפתלתי, לו
בקשרי עבותות אהבה עזה.

ה"ה מו"ה יצחק יודא שליט"א והוא יושב ממולי בקירב
הדעת ובריחוק מקום בק"ק אנטווערפן יצ"ו.

אחדשה"ט באה"ר וכו' הנה להודיעך כי מן המיצר של
פנאי מופנה קראתיך בחפזון, למען אביע אומר לך מקצת
הרגושי אשר ישנך עם לבבי, וכ"כ אתן לך ברכת הודאה
על כל הטוב שעשית עמדי, לגלות מצפונך בדרך גבר וכו',
וזה הרמות בחור מעם להאירה עיני להביטה נפלאות
בסוד ד' ליראיו, ובריתו להודיעם דרכי מסורות ומוסדות
דור ודור שלא אכלם ולא אכשל לעולם ועד, ע"כ אמינא
תיתי לך דהחייטנו ושכר עמלך ישוב על ראשך מד' הטוב
והמטיב לכל, ויה"ר שייזכנו באהבה אחוה ושלום וריעות,
ויתקיים בנו מקרא שכתב וראה בנים לבניך וכו' בגנת
דקדושה, ברב ברכות ושובע שמחות, אכי"ר. ששתי כעל

מאמר ארשת שפתינו

רשימות משנת תשכ"ו לפ"ק – שנת תשל"ה לפ"ק

האיש צריך לסייע לאשתו בהכנת החג

במס' (מגילה כג ע"א) תניא ביום טוב מאחרין לבוא
[ופירש"י לבית הכנסת שצריך לטרוח בסעודת יום טוב
כך מפורש במסכת סופרים (פי"ח ה"ד)] ומהרין לצאת
[משום שמחת יום טוב] ובשבת ממהרין לבוא [שכבר
תיקנו הכל מערב שבת ויפה למהר באתן לקרות שמע
כוותיקין] וממהרין לצאת [משום עונג שבת].

וכתב שם בהגהות מהריעב"ץ ז"ל עמ"ש רש"י לטרוח
בסעודת יום טוב נ"ב ואע"פ שאינו ממלאכת "אנשים"
[כלומר רק הנשים מבשלות מזון לסעודת חג ולמה
אם כן יאחרו הגברים] הם צריכין לשמור הבית והבנים
בעוד שנשותיהן עסוקות בצרכי סעודה גם צריכות סיוע
אנשיהן [בעצם מלאכת מטבח].

העתקתי ככתבו וכלשונו וממנו ירא וישפוט גודל
החיוב המונח על האנשים בזמנים הקשים שהנשים
צדקניות טרודות בהכנת צרכי החג שהחכמים התירו
בשביל זה לאחר התפלה כל שכן אם אינו זמן תפלה על
אחת כמה וכמה.

כל הון במשלך ידיך, אשר כוננת מאז "לדורן דרשה ליום שמחתי, יישר חילך ופעלך הטוב.

פה אתנו מתנהג ב"ה הכל עצהיו"ט, ורבינו שליט"א התפלל ב"ה לפני התיבה הלל ומוסף ביום הראשון, ונשמע קולו מקצה אל הקצה
בכח והדר, וגם בליל א' התפלל בעצמו תפלת מנחה, ואח"כ קרא את ההלל שאחר תפלת ערבית, וביום ב' לא התפלל רק הלל אחר
התפלה.

ביום א' היה שם ברית מילה, ונתכבד ר' שמואל בער גאטליעב הדר אתנו יחד באפט C-2 להיות מוהל, היום יום ראשון בערב
ישנה אסיפה גדולה בבית המדרש החדש, לפקח על המצב הנורא השורר כעת בארץ ישראל, בכמה עניני תורה ומצוות וכמה רבנים
מובהקים יגישו החוצה בדרשותיהם,

האיך עבר עליך חג הפסח? האיך היית שבעי רצון מהמרורים שע"י הבית דין? ומה נשמע אצלכם עוד חדשות? יתר אין לי חדשות
לע"ע אפס הפנאי אקצר ואסיים בברכה.

נאום ידיך הנאמן ארי' ליבוש הכהן וויינפעלד

מכתב חיזוק להרה"ח ר' שלמה האפפמאן שליט"א בימי בחרותו בשנת תשכ"ט לפ"ק

ובו שיחה נאה ששמע בעצמו מכ"ק מרן רביה"ק זי"ע

הרה"ח ר' שלמה האפפמאן שליט"א למד כאן בישיבה"ק במשך שנים משנת תשכ"ו עד תשכ"ח ואז הוצרך לפלוט מכאן מחמת אימת הצבא ביחד עם הרה"ח ר' אורי שווארטץ ז"ל וחזרו לארץ ישראל והיה מתגעגע מאוד לימים המאירים בצל מרן רביה"ק זי"ע וע"כ ביקש מהמחבר לכתוב לו ולתאר לו הליכותיו בקודש ובפרט בחגים וזמנים לרוות צמאונם ולהשקותם מבאר מים חיים מהנעשה והנשמע בחצר הקודש

בעזה"ת לס' יברך ה' וכו' טוב לחודש סיון שנת תשכ"ט לפ"ק

זאת אומרת, לפאר ותפארת למ' הדר וכבוד ידידי הב' החשוב כמר שלמה שליט"א

אחדשה"ט באה"ר הננו מוכן ומזומן לקיים מצות תשובה"ה, להשיב מענה למכתבך הנאה שהגיעני כעת ממש, והאמת אגיד שרציתי לכתוב לך תיכף בדריס"ת הרג"ל חוצה, אבל חשבתי להמתין עד שיעלה ויבוא ויגיע מכתבך וכן עשיתי.

וכעת אברך את ד' אשר שלח מלאכו לפניך להצילך מפח יקוש מנסיונות עמודי הצבא (הנקרא שטעלונג), כן יעזור ה' להלאה ולא תאונה אליך רע ונגע לא יקרב באהלך, ומה שכתבת שציירת במחשבתך צורת כ"ק רבינו שליט"א, בטח טוב עשית כי לא דבר ריק הוא כדאיתא בספרים הקדושים, ובפרט כי מידי דברי בו עוד זכור אזכרנו, מה ששמעתי פעם אחד מפה קדשו בחול המועד סוכות, באם הדרכים בעת הליכתו מבית המדרש לביתו נאווה קודש, שפתח פיו בחכמה ואמר לרבי עזריאל ידוע תדע שהרבה יותר חסידים יש לכל צדיק "במשקל הרוחני" ממה שיש לו שם בפועל ממש, ופירש דבריו הקדושים כי כל חסיד שמדמה בנפשו ומצייר במחשבתו כאלו הוא אצל רבו נחשב כאילו היה שם ממש בפועל, ומשם ישפע שפע רב של רוח טהרה וקדושה גם לו, וסיים כי אין זה רק מצד משנת חסידים רק יסודתו בהררי קודש ממקור הלכה, עפימ"ש הראשונים להסביר ענין עירובי תחומין, דע"י שמניח הפת וכדומה בסוף אלפים אמה נחשב כאילו היה דר שם אע"פ שאינו שם דר שם בעצם כיון דמחשבתו של אדם אחר סעודתו, א"כ מחשבתו פונה להמאלל שהניח שם, א"כ נחשב כאילו היה שם ממש ומותר לו לילך משם עוד אלפים אמה וכ"כ בנידון דידן.

והמשיך לספר במתק לשונו מאיש אחד שהיה מכירו שהיה דר בסיגעט, והיה אדוק מאוד בהרה"ק ר' ישראל'טשע מווישניץ זי"ע וידוע שבכל תהליכתו התנהג עפ"י הזמן בדיוק, ומנהגו היה להופיע בכל ליל שב"ק לעריכת השלחן (בימי החורף) בשעה שבע בדיוק, פעם אחד לא נסע החסיד הלזה אל רבו על שב"ק, והיה לו צער גדול מזה, וכשבא זמן המוגבל הנ"ל אמר לאנשי ביתו "לאמיר גיין הערען קידוש פינעם רעבין", והלך אצל החלון ופתחו והרכין ראשו החוצה, והניח ידו על אזנו כמו אחד שמצמם א"ע לישמוע דבר מה, וכה שהה זמן קצר וענה אמון בהתרגשות, ותיכף סגר החלון, והעיד עליו רבינו הק' כי לא במעשה נעוה עשה כן, כי אם כל כך היה דבוק ברבו, עד שנדמה לו שהיה שם ושמע הברכה, וע"ז ענה אמון, והוסיף לספר עוד בכמה סיפורים כעין זה, ואין פנאי להאריך.

והמורם מכל זה הוא להניח דעתך שלא תצטער יותר מדאי, על שחסרת מלהסתופף בצלא דמהימנותא שאם כנים דבריך שציירת במחשבתך צורתו הק', יהי' לך למגן והצלה בכל מיני השפעות טובות בעזה"ת כנ"ל, מה שכתבתי פירשתי בפירוש הפסוק בסוף מלאכי, אז נדברו יראי ד' וכו', דהיינו "אז" בעת עקבתא דמשיחא שיתמעטו יראי השם באמת, (כמ"ש בסוף סוטה) ולהמיעוט שישארו לפליטה גדולה לא יוכל כל אחד להגיש אליהם, כי ירחק ממנו המקום, אז די בזה שידברו יראי השם איש אל רעהו, דהיינו שאיש אל רעהו ידברו מאת אותן יראי השם וידברו ממעשיו הטובים והמשובחים, ואז יקשב ד' וישמע ויכתב בספר זכרון לפניו ליראי ד' וכו', דהיינו שהקב"ה יכתבם לטובה ליראי ד', דהיינו שגם הם יש להם משייכות עם היראי ד', ועל ידי זה יערה הקב"ה רוח ממרום קדשו להאיר להם לעבדתו יתברך.

וע"כ אל תתיאש ח"ו תתחזק בעבותות חזקות, לבלתי סור לבבך מדרכיו המאושרים כאשר זכו אזניך לשמוע לקח מפה קדשו, וכל רוחות העולם לא יזיזו ממקום קדשו, ואל תפחיד מהם ומכל המונם ואפילו רוח מזרחי"ת וכדומה מנשב אל תפן אליהם, ובעזה"ת תצליח בכוחו של אותו זקן, כי אף שגופו בחוץ לארץ אע"כ מצודתו פרוסה על כל קצוי תבל, בכל מקום דבר המלך (מאן מלכי רבנן) ודתו מגיע, ואל תתחבר רק לאנשים שהשקפתם נוטה לרוח קדשו ושאיפתו של כ"ק רבינו שליט"א, ואז תלך לבטח דרכך.

ואל תשתומם עלי על שהארכתי במקום שאמרו לקצר, כי הסיבה הוא שראיתי במכתבך איך שאתה מתאונן על המצב דשם, ע"כ אמרתי לקיים נאמנים פצעו אוהב, ואקוה שיהיה לך דברי למנחם משיב נפש, ובפרט שבניתי דברי על יסוד דברי רבינו שליט"א.

המשך מכתב זה יבוא בעזה"ת בגליון המוגדל לכבוד חג השבועות הבעל"ט.

לע"נ הגה"ח ר' ארי' ליבוש בהרה"ח ר' ישעי' יקותיאל ז"ל

להארות והערות נא לפנות אל rebleibshchl@gmail.com